

(Støtte til produktionen af olivenolie)

- Spanien skal henvises til sit standpunkt i sag C-349/97⁽⁴⁾ og sag C-130/99⁽⁵⁾.
- Det skal yderligere anføres, at de mangler, Kommissionen har fundet i kontrolsystemet, ikke er til skade for Fællesskabets budget, eftersom den samlede mængde olivenolie, der er produceret i Spanien i de omhandlede produktionsår, er lige så stor som eller større end den mængde olivenolie, der har modtaget støtte.
- Subsidiært gøres det gældende, at Kommissionen bør sænke procentsatsen for den finansielle korrektion, eftersom den har erkendt, at situationen er blevet bedre.

urette, ved hjælp af fradrag i de månedlige acontobeløb), men endnu ikke opkrævet hos opkøberne af mælk, som er ansvarlige for den indtrådte forsinkelse.

(1) Beslutning 2001/137/EF, EFT L 50 af 21.2.2001, s. 9.

(2) EFT L 196 af 24.7.1997, s. 18.

(3) EFT L 106 af 11.5.1995, s. 4.

(4) EFT C 370 af 6.12.1997, s. 1.

(5) EFT C 204 af 17.7.1999, s. 23.

(6) Kommissionens forordning (EF) nr. 1663/95 af 7.7.1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 729/70, for så vidt angår proceduren for regnskabsafslutning for EUGFL, Garantisektionen (EFT L 158 af 8.7.1995, s. 6).

(7) EFT 1970 I, s. 196.

(Støtte til forbruget af olivenolie)

- Spanien har henvises til sit standpunkt i sag C-374/99.
- Subsidiært gøres det gældende, at de spanske myndigheder på intet tidspunkt forud for skrivelsen af 17. august 1998 fik meddelelse om, at Kommissionen for regnskabsåret 1996 påtænkte i henhold til artikel 8 i forordning nr. 1663/95 EF⁽⁶⁾ at udelukke en del af udgifterne fra EF-finansiering i henhold til de gældende regler på området, således som det er fastsat i den nye affattelse af artikel 5, stk. 2, litra c), i Rådets forordning (EØF) nr. 729/70⁽⁷⁾

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 9. marts 2001 af Circuit Court, County of Cork (Irland), i sagen Catherine Withers mod Samantha Delaney

(Sag C-158/01)

(2001/C 186/10)

(Tillægsafgift på mælk)

- Søgsmålet er anlagt til prøvelse af en korrektion på 2 426 259 870 PTE i morarenter som følge af, at Spanien ikke inden den 1. september 1996 over for de berørte opkøbere har opkrævet tillægsafgiften på mælk for perioden 1995/1996. Kommissionen forlanger, at Spanien betaler morarenter af beløb, der ikke er opkrævet af de opkøbere af mælk, der er ansvarlige for den skete overskridelse af fristen. Spanien forfægter det synspunkt, at landet kun skal foretage en effektiv inddrivelse af tillægsafgiften og betale de beløb til Kommissionen, der rent faktisk er inddrevet. De spanske myndigheder har krævet, at producenterne betaler deres udestående beløb, men producenterne har indbragt spørgsmålet for de nationale domstole, som har udsat fuldbyrdelsen (idet de kræver sikkerhedsstillelse for hovedstolen med tillæg af renter, indtil betaling sker). Der er derfor ikke tale om lemfældighed hos de nationale myndigheder, som ikke kan forhindre, at debitorerne udnytter mulighederne for en judiciel efterprøvelse på nationalt plan af det administrative betalingskrav. Den forsinkelse, der opstår med betalingen på grund af disse retssager, er desuden ikke til skade for Kommissionen, eftersom den administrative afgørelse om betaling efter spansk lovgivning i disse tilfælde kun kan udsættes, hvis der foreligger en bankgaranti eller en tilsvarende garanti, som dækker hovedstolen med renter, indtil den endelige afgørelse foreligger.
- Subsidiært gøres det gældende, at Kommissionen ikke kan kræve, at medlemsstaten betaler morarenter af beløb, som medlemsstaten allerede har indbetalt til EUGFL (med

Ved dom afsagt den 9. marts 2001, indgået til Domstolens Justitskontor den 17. april 2001, har Circuit Court, Cork (Irland), i sagen Catherine Withers mod Samantha Delaney forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- I. Var Irland efter en korrekt fortolkning af bestemmelserne i direktiv 72/166/EØF af 24. april 1972⁽¹⁾ og direktiv 84/5/EØF af 30. december 1983⁽²⁾ den 23. juli 1995 berettiget til at opretholde en lovgivning (section 65 i Road Traffic Act 1961 og Road Traffic (Compulsory Insurance) Regulations 1962), hvorefter der ikke var forsikringspligt for så vidt angik passagerer, som kom til skade i »en del af et køretøj bortset fra store busser o.l. (»public service vehicles«), medmindre denne del af køretøjet er beregnet til passagerer og konstrueret med sæder til disse«?
- II. Hvis spørgsmål I skal besvares således, at Irland ikke var berettiget hertil og overtrådte sine forpligtelser i den henseende, er Irland da erstatningsansvarlig over for sagsøgeren, hvis sagsøgeren ikke i forbindelse med sin afdøde søns død kan opnå erstatning fra MIBI, dvs. det organ, Irland har godkendt i henhold til artikel 1, stk. 4, i Rådets direktiv 84/5/EØF?
- III. Hvis spørgsmål I skal besvares således, at Irland overtrådte sine forpligtelser, kan Cork Circuit Court da direkte pålægge staten at yde erstatning efter principperne i Francovich-sagen uden at anvende direktivet over for det statsorgan, der har misligholdt forpligtelsen, eller kan dette først gøres, efter at det er afgjort, at direktivet ikke

kan påberåbes over for sagsøgte (f.eks. fordi det ikke opfylder de kriterier, der skal være opfyldt, for at det kan påberåbes ved domstolene og dermed få direkte virkning)?

- (¹) Rådets direktiv 72/166/EØF af 24. april 1972 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse, EFT 1972 (II), s. 345.
- (²) Rådets andet direktiv 84/5/EØF af 30. december 1983 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer, EFT L 8 af 11.1.1984, s. 17.

Appel iværksat den 19. april 2001 af RAG Aktiengesellschaft til prøvelse af dom afsagt den 31. januar 2001 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Første Afdeling) i sag T-156/98 (¹), RJB Mining plc mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, støttet af RAG Aktiengesellschaft og af Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-169/01 P)

(2001/C 186/11)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 19. april 2001 iværksat appel af RAG Aktiengesellschaft, Essen (Tyskland), ved Thomas Sharpe QC og Rechtsanwältin Andrea Weitbrecht og Sven Völker, til prøvelse af dom afsagt den 31. januar 2001 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Første Afdeling) i sag T-156/98, RJB Mining plc mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, støttet af RAG Aktiengesellschaft og af Forbundsrepublikken Tyskland.

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

- Den appellerede dom ophæves, og RJB tilpligtes at betale samtlige sagsomkostninger. Subsidiært ophæves dommen, for så vidt den vedrører godkendelsen af den delvise fusion mellem RAG og Preussag Anthrazit.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med den anfægtede dom er der opstillet helt nye kriterier, for det første med hensyn til Kommissionens vurdering af fusioner og for det andet med hensyn til en eventuel senere anfægtelse af beslutninger om fusioner. Rettens opfattelse er i høj grad fejlagtig.

Appellanten har endvidere anført, at Rettens bemærkninger med hensyn til formaliteten reelt ophæver kravet om, at en sagsøger skal være individuelt berørt. Retten har forvansket de relevante faktiske omstændigheder og gjort sig skyldig i en urigtig retsanvendelse. Såfremt Domstolen måtte tiltræde Rettens ræsonnement, navnlig Rettens formodninger med hensyn til og forvridningen af de faktiske omstændigheder, vil stort set ingen sagsøger være afskåret fra at anlægge sag. Et kriterium, som stort set ikke udelukker nogen, er ikke et relevant retligt kriterium, og har ikke støtte i Domstolens praksis.

Dernæst har Retten med hensyn til realiteten fastslået, at i forbindelse med fusionsprocedurer i henhold til EKSF-traktatens artikel 66, stk. 2 (som i det væsentlige vedrører muligheden for efter omstændighederne at fastlægge priser, kontrollere eller begrænse produktionen og hindre en effektiv konkurrence), er Kommissionen forpligtet til at tage hensyn til, om den faktisk betalte pris for den erhvervede virksomhed er passende eller tilstrækkelig, og i forbindelse med proceduren og tidsplanen med hensyn til godkendelsen af fusionen at tage stilling til, om den pågældende pris udgjorde statsstøtte.

Der er herved tale om en væsentlig ændring med hensyn til vurderingen af fusioner og en ulovlig sammenblanding af to forskellige procedurer med forskellige frister, repræsentationsrettigheder, høring og retsmidler. Retten har ikke taget stilling til, hvorfor den betalte pris eventuelt kunne udgøre statsstøtte. Endvidere er Retten ikke fremkommet med nogen begrundelse for, hvorfor godkendelsen af fusionen skulle annulleres som følge af en pris, der muligvis udgjorde statsstøtte, når ingen af de i EKSF-traktatens artikel 66, stk. 2, opstillede betingelser er opfyldt.

Der er ingen hjemmel eller beføjelse til i forbindelse med vurderingen af fusioner i henhold til EKSF-traktaten (eller, for den sags skyld, i henhold til forordning (EØF) nr. 4064/89 (²), som ændret) at inddrage irrelevante hensyn, som f.eks. om ydelsen er passende eller om der er tale om statsstøtte. Såfremt dommen måtte blive stadfæstet, vil fusionsprocedurer afhænge af omstændigheder, der ikke har noget at gøre med en vurdering af markedsbetingelserne, og virksomhederne ville blive belastet med en retlig usikkerhed med hensyn til, hvilke kriterier der vil blive lagt til grund under proceduren. Denne usikkerhed ville heller ikke være egnet til at sikre en konsekvent anvendelse af konkurrencereglerne og reglerne om statsstøtte.

Appellanten har endelig anført, at Retten har begået en alvorlig retlig fejl ved at annullere fusionsbeslutningen i det hele og ikke kun den del af den, der vedrører godkendelsen af RAG-SBW-fusionen. Annullationen af godkendelsen af RAG-Preussag Anthrazit-fusionen er ikke berettiget, og dommen indeholder ingen begrundelse på det punkt.

(¹) EFT C 358 af 21.11.1998, s. 23.

(²) Rådets forordning nr. 4064/89 af 21.12.1989 om kontrol med virksomhedssammenslutninger (EFT L 395 af 30.12.1989, s. 1).